

sætning, samt hvad Sum Arvingen skal tage samme for, og hvor meget han derfor skal erlægge til Stervboen og hans Medarvinger" — ogsaa skal tilkomme „Husmænd paa Landet, der som Selvejere eller Arvefæstere besidde Ejendomme med et Tilliggende af under 1 Td. Hartkorn“.

33. F. t. L. om Aktsbeskrivelse m. m. i civile Sager (Oct. Hansen og P. G. C. Jensen). [A. Sp. 3443. — C. Sp. 753.]

Forelagt i *Landstinget* $15/11$ (L. Sp. 106). 1. Beh. $27/11$ (L. Sp. 134). Henvist til Udvalg paa 9 Medl. (Berthelsen, Goos, Octavius Hansen, Holch, P. G. C. Jensen, Steensen-Leth, Madsen-Mygdal, Nellemann (Form.) og Sehested). Betænkning (B. Sp. 1661) afgiven $7/4$ (Ordfører: Nellemann). 2. Beh. $10/4$ (L. Sp. 986). 3. Beh. $16/4$ (L. Sp. 1071). *Oversendt til Folketinget* 1. Beh. $21/4$ (F. Sp. 5212). Henvist til et Udvalg paa 11 Medl. (Krabbe (Form.), H. Madsen, Alfred Christensen, Svend Høgsbro (Sekr.), Zahle, Oscar Hansen, Knop, Slengerik, Berg, N. J. Larsen og Borgbjerg). Beretning (B. Sp. 2619) afgiven $17/5$.

Naar en Sag skal appelleres til overordnet Ret, skal der efter den nu gældende Ret tilvejebringes en fuldstændig Beskrivelse af alt, hvad der er fremlagt i den foregaaende Instans (altsaa bl. a. af samtlige Indlæg fra Parterne), hvilket kaldes en „Akt“. Forslaget gaar nu ud paa, at naar „Akt“ skal udfærdiges i civile Domssager, skal det ikke være nødvendigt deri at optage andre af de af Parterne fremlagte Dokumenter end Forligsklage og Stævning. Parternes Indlæg og andre andre af dem fremlagte Dokumenter skulle derimod ikke afskrives, men skulle „følge“ Akten, hvis da ikke vedkommende Part for at sikre sig, at det fremlagte bliver i Rettens Værge, fremlægger Genparter deraf, i hvilket Fald Genparterne følge Akten. Hvis der, efter at Originalerne ere udleverede, bestilles endnu en Akt af samme Sag, skal den, der har faaet Originalerne, være forpligtet under Bødestraf til at tilbagelevere dem til Retten, for at den kan tage Afskrift af dem.

I Landstingets Udvalgs Betænkning udtales det, at der i Udvalget har gjort sig Betæneligheder gældende mod Lovforslaget af lignende Art som dem, Justitsministeren fremhævede ved 1. Behandling — hvilket af Ordføreren nærmere forklaredes derhen, at man var bange for »ved